

متن پرسش

با سلام: وقت بخیر. آیا اداراک من از جهان درست است؟ ببینید وجود انسان محدود است به حدود جسمانی، در تماس با این وجود فضای اطراف ما قرار دارد ولی وجود انسان متصل به این فضا است اینطور نیست که بین انسان و فضای اطرافش نیستی حاکم باشد، فرشتگان هم به نحوی در این عالم متصل به وجود انسانند و اینطور نیست که بین انسان و فرشتگان نیستی فاصله انداخته باشد. حالا فرض کنید یک مجموعه از انسان و فرشتگان و فضای اطراف انسان داریم جمعاً این مجموعه چون به تصور در میانند محدودند یعنی فرض کنید موجودی است که یک قسمتش انسان است یک قسمتش فرشتگان یک قسمتش فضا. کل این مجموعه اگر به تصور درآید حدودی دارد. پس خدا مجموعه این موارد نیست. حالا خدا چیست؟ اگر وجود را گسترش دهیم مثلاً وجود انسان را هیچگاه این وجود به عدم نمی‌رسد تا در جایی تمام شود این وجود بینهایت خداست و انسان قسمتی از این وجود است که قابل رویت شده فقط قسمتی از کمالات این وجود را نشان می‌دهد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: توجه داشته باشید که وجود به اعتبار وجود، تقسیم‌بردار نیست، آنچه در صحنه شامل کثرت می‌شود مظاهر وجود است. در مورد انسان هم اگر انسان بتواند در وجود خود حاضر شود، خود را در بیکرانگی وجود احساس می‌کند در عین محدودیتی که در وجود خود دارد که عین ربط بودن به وجود مطلق است که بیکرانه می‌باشد. موفق باشید